

MAKKAI ÁDÁM
Jókai Annának

A „Godot megjött” szerzőjének

Én nem tudom, hogy kicsoda Godot,
 s ezért azt sem, hogy megjött-e valóban:
 így szurkolunk – achájok „a falóban” –:
 bár léteznék egy „fentebbről való”
 isten vagy démon, aki rendbe tenné
 sok őrült háborúnkat atomostól
 – Wunschtraum-Megmentő-Józan-Ész Apostol –
 kit avathatnánk elnökke vagy szentté.
 A huszonnégy órányi földtan-órán
 az emberiség csak egy másodperce
 lépett a színre – bár tízezer éve –,
 s így azt hisszük későn... Vagy túl korán?
 Mégis értünk szállt az iszony-keresztre
 a Napszellem. S minket táplál a vére.

MEZEY KATALIN

Boldog,

akinek nem rongyos a lelke,
 de fényes, mint a nehéz selyem,
 aki hiszi is, amit mondott,
 akit nem zsarol a félelem,

boldog, akit nem az önérdék
 kormányoz, hanem önként szolgál,
 adóseit nem tartja számon,
 görbe utakon titkon sem jár.

Boldog, akinek láthatatlan
 púpként a múlt nem ül a hátán,
 nem üzletel gazemberekkel,
 árnyékán nem táncol a sátán.

Akinek a szemén kifénylik,
 hogy süt benne az Isten napja,
 akinek lelke nehéz selymét
 magasságos szél lobogtatja.

Jókai Annát születésnapja alkalmából Mezey Katalin és Makkai Ádám versével köszöntjük